

катъ, който обикновено излиза надъ долния единъ метъръ навънъ — надвесъ, еркерь и въ такъвъ случай стрѣхата е по широка. Подътъ (дюшемето) е вънаги дъсченъ. Прави впечатление голѣмото число прозорци (пенджери), малки и почти единъ до другъ, рѣдко замрежвани отъ вънъ съ желязни прѣчки. Таванитѣ, сжщо, сж дъсчени и само въ рѣдки случаи сж боядисани. Въ по-богатитѣ кѣщи тѣ сж украсени съ рѣзбарски издѣлия (арабски и изпжкнали окраси). Правятъ впечатление много *долапи*, вжтрѣ въ кѣщнитѣ стени, съ хубаво изработени врати, които служатъ обикновено за натурване на дрехи (завивки), наричани по турски още и иклюци (иклюкъ, а по малкитѣ — за пазене на сждинитѣ, долапчета, полици и рафтове; последнитѣ сж на самата стена малко отдолъ на огнището (*баджата*¹⁾). Подътъ (дюшемето) зимно време е постланъ съ *черги* и *килими* а лѣте съ изключение на *гостната* стая — съ *хасѣри*. *Избата* (зимника, по грѣцки *келлес*, по турски *мааза*) е подъ земята, а размѣритѣ ѝ зависятъ отъ тия на кѣщнитѣ основи. Тукъ Сливенци си натурятъ нуждитѣ за презъ зимата припаси, а есенно време — *бѣчвитѣ*, *кадузитѣ*, *качикитѣ* и т. н.

Българитѣ нѣматъ особно отдѣление за кухня. Обикновено се *готви* въ една отъ стаитѣ за живѣне, на огнището, върху *пиростия*, гдето се *вари* и вода въ по-голѣмъ меденъ сждъ (бакрачъ, бакъръ) или овисналъ такъвъ презъ останалото време на дълга *верига*. Презъ лѣтото *готвятъ* и вънъ отъ стаитѣ, нѣгде на сѣнка, било въ надизбено отдѣление (*мааза*), или подъ *сайваната* нерѣдко въ сѣседство съ *яхѣра*.

Въ Сливенскитѣ стаи отъ по-старо време *подвижна мебелъ* въ днешната смисълъ на думата е нѣмало. Въ тѣхъ се протакатъ *миндери*, дъсчени, покрити съ сламеници, а тия последнитѣ — съ цвѣтни или бѣли платове. Седещитѣ върху тѣхъ се облѣгатъ на дълги сламенни възглавници, покрити отъ своя страна съ грижливо бродирани бѣли чаршафи. Вънъ отъ това, за сѣдане край неснабденитѣ съ *миндеръ* стени редятъ се плетени столове или по Сливенски—*скомени*. Спи се на *пода*, върху постлани *козеци*, *дюшеци* и *черги*; завивкитѣ сж по-вечето *губери* и *юргани* (едни отъ детскитѣ завивки се наричатъ *гунки*). Вратитѣ на стаитѣ рѣдко сж снабдени съ *кльбъчъ*, а само съ *кљсчалки*, *мандала*. Прави впечатление още и обстоятелството, че почти всички стаи се сношаватъ по между си съ малки вратички (*комшулуци*), а по-богатитѣ кѣщи иматъ и домашни *бани* — подъ влиянието на турцитѣ. *Комшулуци* има не само между стаитѣ, но и между

¹⁾ Нашитѣ огнища наподобяватъ италиянскитѣ, френскитѣ и английскитѣ, разбира се въ малко по-първобитенъ видъ. *Иклюци* се забелязватъ въ старитѣ швейцарски кѣщи.